

Arrest

nr. 239 912 van 21 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 10 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 24 december 2018 België binnen met een paspoort zonder visum en verzoekt op 16 januari 2019 om internationale bescherming. Op 27 november 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 november 2019 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Jeddah, Saudi-Arabië (SA), de Jemenitische nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. Ook uw vader is geboren in SA, tot 1991 kon hij er zonder papieren verblijven, vanaf 1991 had hij een verblijf op basis van een garant. Uw moeder heeft de Egyptische nationaliteit. Uw ouders zijn uit de echt gescheiden en u bleef bij uw vader wonen, uw moeder hertrouwde met een Saudische man.

Uw vader liet u niet registreren op zijn verblijfsvergunning, dit zou te omslachtig zijn geweest, waardoor uw verblijf in SA illegaal was en u niet naar school kon. In 2006/2007 werd u een drietal maanden opgesloten in SA vanwege uw illegaal verblijf, u kwam vrij na tussenkomst van een emir die uw vader had gecontacteerd. In 2012 werd u opgepakt en naar Jemen gedeporteerd, na twee weken keerde u illegaal naar SA terug omdat uw vader ziek was. In 2014 werd u andermaal naar Jemen gedeporteerd. U ging naar Sanaa, maar u werd hier op een racistische manier behandeld door de Houthis omdat uw paspoort afgegeven was in SA en u een Saudisch accent had. Daar u daarenboven schrik had door de Houthis te zullen worden gerekruteerd verliet u midden 2015 Sanaa en trok u naar Aden, waar er ook een racistisch klimaat heerste ten overstaan van mensen afkomstig uit het noorden, zoals u. Zelf kende u hier geen persoonlijke problemen maar hebt omwille van deze context begin 2017 het land verlaten. U reisde legaal naar Egypte waar u een zestal maanden verbleef en het verdere verloop van uw reis regelde. Via Iran en Turkije waar u een viertal maanden verbleef en in het zwart werkte, reisde u vervolgens in maart 2018 naar Griekenland.

Bij aankomst op het eiland Lesbos werden u en uw medereizigers naar het vluchtelingenkamp Moria gebracht waar uw vingerafdrukken werden genomen en u een verzoek om internationale bescherming indiende. De dag na uw aankomst had u een interview met de asielinstanties over uw motieven om Jemen te verlaten en over uw reisroute. U diende de eerste vijf dagen op straat door te brengen waarna u een tent toegewezen kreeg samen met een achttal andere personen. U kreeg drie maaltijden per dag en er was een medisch centrum in het kamp waar u een afspraak kon maken indien nodig. Drie maanden na uw aankomst hier begon u maandelijks een financiële vergoeding van 90 euro te krijgen. U probeerde werk te vinden in winkels op Lesbos, doch dit was zonder succes. Omdat u ontgoocheld was probeerde u geen ander werk te vinden. Er werden geen Griekse taallessen voorzien, doch via het internet probeerde u Engels te leren. In het kamp waren er geregeld problemen tussen vluchtelingen van verschillende nationaliteiten en toen u een keer voor uw tent stond op het moment dat er weer een ruzie was, werd u door een agent geslagen. Andere problemen kende u niet in het kamp. Toen u zich op een keer met een aantal andere personen buiten het kamp bevond en jullie plaats wilden nemen in een café werd jullie dit niet toegelaten en werd u beledigd door een 'gewone burger' die daar ook aanwezig was. In juni 2018 kreeg u een klap van een politieagent en werd u een dag vastgehouden omdat u het eiland had proberen te verlaten. Verdere problemen kende u niet. In oktober 2018 vernam u dat u de subsidiaire beschermingsstatus had gekregen en in december 2018 kreeg u uw verblijfsvergunning. Tien dagen later hebt u Griekenland verlaten en bent u naar België gekomen, waar u op 16 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indient.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw Jemenitisch paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland, u werd de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland

toegekend op 1 oktober 2018 (CGVS p.1; Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy-Asylum Service, dd. 14.02.2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder hekelt u de levensomstandigheden in kamp Moria, dat er geen medische zorg was en het gebrek aan toegang tot de arbeidsmarkt.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo blijkt dat u bij aankomst in kamp Moria 5 dagen op straat diende door te brengen waarna u een tent kreeg toegewezen die u met een achttal andere mensen diende te delen (CGVS p.4). Dient in dezer te worden opgemerkt dat algemeen geweten is dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom dient te verwerken en het niet evident is om elke vluchteling bij aankomst onmiddellijk onderdak te verschaffen. Daarenboven blijkt dat de Griekse overheid wel degelijk oog had voor kwetsbare profielen daar uit uw verklaringen blijkt dat de caravans die beschikbaar waren voorbehouden werden voor gezinnen (CGVS p.4). Verder kon u rekenen op drie maaltijden per dag en kreeg u vanaf de derde maand na uw aankomst in het kamp een maandelijkse vergoeding van 90 euro per maand (CGVS p.4). U gevraagd hoe het in het kamp zat met medische hulp, stelt u dat deze niet voorhanden was. Uw antwoord dient echter te worden genuanceerd. Immers u gevraagd of er totaal geen zorg was, geeft u aan dat er organisaties in het kamp waren die mensen behandelden en er een medisch centrum was. Gevraagd hoe men daar terecht kon, geeft u aan dat men een afspraak moest maken (CGVS p.4). Verder stelt u dat u vóór het bekomen van uw verblijfsvergunning aan een job probeerde te geraken, doch dat de mensen daar racisten zijn. Ook in dit kader dienen uw verklaringen te worden genuanceerd. U gevraagd waar u naar werk zocht, stelt u 'in de winkels van Grieken op Lesbos'. Gevraagd of u nog op andere manieren geprobeerd hebt aan een job te geraken, antwoordt u 'neen'. Gepeild waarom u dit niet gedaan hebt, stelt u 'ik werd niet aanvaard en dat ontgoochelde me en ik probeerde niet meer' (CGVS p.5). Het hoeft geen betoog dat uit het loutere feit dat u geen werk vond in winkels, dit niet wil zeggen

dat alle deuren naar de arbeidsmarkt voor u gesloten waren. U gevraagd of u geprobeerd hebt zich de Griekse taal eigen te maken, stelt u 'ze leren ons niets, er was geen plaats daarvoor'. Gepeild of u in dezer zelf initiatief hebt ontplooid, stelt u dat u via internet Engels probeerde te leren. Gevraagd waarom u geen Grieks probeerde te leren, komt u niet verder dan dat jullie niet aanvaard werden. Gevraagd of dit wil zeggen dat u het niet hebt geprobeerd, bevestigt u (CGVS p.5). Gezien kennis van de Griekse taal essentieel is om toegang te krijgen tot de Griekse maatschappij, doet dit vermoeden dat u sowieso niet in Griekenland wou blijven. Een appreciatie die nog onderstreept wordt door volgende vaststelling. Zo blijkt dat u reeds 10 dagen na het bekomen van uw verblijfsvergunning Griekenland hebt verlaten, andermaal een gegeven waaruit blijkt dat u geen toereikende pogingen hebt gedaan om er te proberen een leven op te bouwen (CGVS p.4). Een appreciatie die wordt onderstreept door het gegeven dat u zich na het bekomen van uw status niet bent gaan informeren naar uw rechten en plichten. Gevraagd waarom u dit niet deed, antwoord u 'ik vroeg mensen die al een verblijf hadden en die zeiden we hebben geen rechten'. Gevraagd of u daarom geen stappen in dezer hebt ondernomen, bevestigt u (CGVS p.5). Moest u effectief van plan zijn geweest een leven in Griekenland op te bouwen, kan er toch verwacht worden dat u zich zelf ging informeren hieromtrent, informatie uit eerste hand is immers essentieel om te weten wat u kon verwachten en waaraan u diende te beantwoorden om een toekomst in dat land op te kunnen bouwen. Het CGVS herhaalt zich wanneer het stelt dat de vaststelling dat u dit niet hebt gedaan doet vermoeden dat u sowieso niet van plan was in Griekenland te blijven.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verwijst u naar het gegeven dat er in het kamp schermutselingen waren tussen vluchtelingen van verschillende nationaliteiten, de autoriteiten kwamen hierin niet tussen, dit deden de veiligheidsdiensten die de mensen willekeurig sloegen. Op een bepaald moment was er weer een ruzie tussen mensen van verschillende groepen aan de gang, u stond in het tumult en werd door een agent met een stok geslagen. Hieruit kan geen persoonsgerichte vrees worden afgeleid en blijkt slechts dat u op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was, daarenboven kende u geen andere problemen in het kamp (CGVS p.4). Wel geeft u aan dat u buiten het kamp op café racistisch werd behandeld. Toen u en een aantal andere personen in een café wilden gaan zitten, werd jullie dit niet toegestaan en werden jullie door een burger beledigd. Dit gegeven, hoewel laakbaar, loopt niet op tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Net zomin als het gegeven dat u in juni 2018 gedurende een dag werd opgesloten en licht werd geslagen door een agent omdat u geprobeerd had het eiland te verlaten (CGVS p.4). Verdere problemen hebt u niet gekend (CGVS p.4).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig

zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Het door u neergelegde paspoort vermag geen afbreuk te doen aan bovenstaande appreciatie daar het betrekking heeft op uw identiteit en nationaliteit, elementen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6, § 3, en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen, past verzoeker deze als volgt toe in voorliggend dossier:

“In voorliggend dossier bezit verzoeker de Jemenitische nationaliteit. Hij is geboren in Saoedi-Arabië, waar hij een lange periode van zijn leven illegaal verbleef en bijgevolg geen rechten had. Hij werd door de Saoedische autoriteiten opgepakt en naar Yemen gedeporteerd. Gelet op de oorlog in Yemen was hij genoodzaakt zijn land te verlaten. Hij belandde in Griekenland, en besloot dit land na tien lange maanden tevens te ontvluchten (hoewel hij subsidiaire bescherming had) omwille van de vernederende behandeling die hij daar onderging. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor : geen recht te hebben gehad op degelijke huisvesting, noch toegang tot medische zorg, dat er geen taallessen werden aangeboden, dat hij vaak geconfronteerd werd met racistische opmerkingen, kortom “in Griekenland probeerde ik een fatsoenlijk leven op te bouwen, maar ik voelde me als in de gevangenis, dat had ook impact op mijn leven (notities persoonlijk onderhoud p. 7).”

Dat verzoeker middels zijn verklaringen weldegelijk zijn vrees voor vernederende behandelingen heeft kunnen aantonen. Dat verwerende partij met de bestreden beslissing de gerede twijfel niet heeft weggenomen. Dat verwerende partij gehouden is een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren teneinde te kunnen voldoen aan artikel 3 EVRM. Een deugdelijk onderzoek houdt niet enkel in dat verwerende partij alle nodige landeninformatie dient te consulteren, doch houdt tevens in dat zij het relaas van verzoeker op een deugdelijke wijze dient te analyseren. Dat ook dit niet blijkt uit de bestreden beslissing.

Verzoekende partij licht haar standpunt toe als volgt.

9.2.1 Erkende vluchtelingen in Griekenland

a) Rechtspraak

Volgens het Hof van Justitie kan niet uitgesloten worden dat systematische tekortkomingen of een ernstig risico op schending van artikel 3 EVRM - artikel 4 Handvest een overdracht in toepassing van de Dublin III-verordening in de weg staan, en het vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen lidstaten weerlegd kan worden. Dezelfde redenering gaat op voor een erkend vluchteling. Uit een ex nunc onderzoek van de informatie aangebracht door een verzoeker volgt dat het plausibel is dat hij een onmenselijke en vernederende behandeling heeft ondergaan in Griekenland.

"(...)"⁵

Voorgaande rechtspraak werd bevestigd door Uw Raad. Uw Raad hecht belang aan de verklaringen van een verzoeker die vertelde dat hij op straat diende te leven in Athene, dat het koud was, dat hij geen toegang had tot medische zorgen. Volgens Uw Raad is het simpele feit dat de verzoeker ondertussen erkend vluchteling is, onvoldoende om aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Griekenland geen dergelijke behandelingen meer zal ondergaan. Uw Raad concludeert dat de verzoeker bijzondere omstandigheden aanhaalt gerelateerd aan zijn persoonlijke situatie die hem zouden blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling in Griekenland.

"(...)"⁶

Uw Raad besloot tevens dat bij een overdracht naar Italië, een persoon met psychische problemen die er internationale bescherming geniet, in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden zal terechtkomen.

"(...)"⁷

Uw Raad stelde in een recent arrest dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland geconfronteerd worden met tal van belemmeringen waaronder de toegang tot de medische zorg. Dat gelet dit gegeven, een kwetsbare persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en nood heeft aan verdere medische opvolging, terecht zal komen in een situatie van vernederende levensomstandigheden in geval van terugkeer.

"(...)"⁸

Dat de situatie van verzoeker gelijkaardig is met de geciteerde rechtspraak.

b) Risico op vernederende behandelingen in Griekenland - begin van bewijs voldoende naar recht aangetoond

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet afdoende motiveert aangaande de talrijke belemmeringen waarmee verzoeker geconfronteerd werd in Griekenland met betrekking tot de toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, scholing, arbeidsmarkt, ..

Verzoeker stelde immers dat hij bij zijn aankomst in Griekenland vijf dagen op straat sliep en vervolgens een tent kreeg waarin hij met een achttal personen diende te slapen in het kamp Moria. Dat verwerende partij de volgende vreemde opmerking maakt in de bestreden beslissing : « Dient in dezer te worden opgemerkt dat algemeen geweten is dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom dient te verwerken en het niet evident is om elke vluchteling bij aankomst onmiddellijk onderdak te verschaffen. Daarboven blijkt dat de Griekse overheid wel degelijk oog had voor kwetsbare profielen daar uit uw verklaringen blijkt dat de caravans die beschikbaar waren voorbehouden werden voor gezinnen ». Dat de levensomstandigheden in het Moria kamp nochtans geen betoog behoeft (stuk 3):

"(...)"⁹

« (...) »¹⁰

Dat het verblijf in de tenten bijzonder schrijnend was mits er een gebrek was aan elementaire hygiëne (ratten, vuilniszakken, geuren, geen intimiteit, onveiligheid, overbevolking, Dat verwerende partij hier niet duidelijk melding van maakt in de bestreden beslissing. Het stellen dat de Griekse autoriteiten rekening houden met de kwetsbare profielen mits gezinnen een caravane krijgen is volledig uit de lucht gegrepen. De levensomstandigheden in de caravanes zijn tevens uitermate moeilijk en bovendien kon verzoeker daar ook geen toegang tot krijgen.

Daarnaast legde verzoeker tevens uit dat er geen medische hulp werd aangeboden door de Griekse autoriteiten, maar dat er een soort van medische dienst werd opgericht in het overbevolkt kamp door een aantal vrijwilligers. Met zijn psychologische problemen kon hij er immers niet terecht. Dat hij hierdoor enorm geleden heeft en in België eindelijk psychologisch ondersteund wordt.

Dat de verklaringen van de heer T. (...) inzake zijn levensomstandigheden (vernederende huisvesting, geen medische zorg, geen toegang tot de arbeidsmarkt in de praktijk, heersend racisme) in Griekenland en zijn bezorgdheden hieromtrent tevens weerklinken in verscheidene rapporten van tal van internationale mensenrechtenorganisaties:

- Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018, <https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-humanrights-council-europe-dunja-mijatovi-following-her-visit>

"62. (...) "

"79. (...) "

"81. (...) "

- AIDA, Country Report: Greece, 2017 Update, 29 March 2019, <https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>

"(...) " (p. 185)

"(...) " (p. 185).

"(...) " (p. 185).

"(...) " (p. 185-186).

"(...) " (p. 187).

"(...) " (p. 187-188).

"(...) " (p. 189).

"(...) " (p. 189).

"(...) " (p. 190).

"(...) " (p. 190).

- Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017, <http://bit.ly/2FkN0i9>

"(...) " (p. 2)

"(...) " (p. 3)

"(...) " (p. 5)

"(...) " (p. 11)

"(...) " (p. 11)

"(...) " (p. 13)

"(...) " (p. 14)

"(...) " (p. 15)

"(...) " (p. 18)

"(...) " (p. 19)

"(...) " (p. 20-21)

- Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, 30 August 2018, <https://rsaeggean.org/en/legal-note-on-the-living-conditions-of-beneficiariesofinternational-protection-in-greece-update/>

"(...) " (p. 3).

"(...) " (p. 4).

"(...) " (p. 4-5).

"(...) " (p. 6-7).

"(...) " (p. 7).

"(...) " (p. 8).

Dat uit bovenstaande uiteenzetting eens te meer duidelijk wordt dat blijkt dat verzoeker een reële kans heeft om onderworpen te worden aan onmenselijke of onterende behandelingen indien hij terugkeert naar Griekenland mits in de praktijk de toegang tot de arbeidsmarkt niet bestaat voor erkende vluchtelingen, noch recht zal hebben op psychologische zorg en geen hulp zal krijgen van de Griekse autoriteiten om zich correct te vestigen.

Daar verwerende partij op basis van het door haar gevoerde onderzoek, naar een risico op mensonterende en vernederende behandelingen in Griekenland, tot het besluit komt dat er geen sprake is van een reëel risico, kan verzoeker niet anders dan besluiten dat het gevoerde onderzoek onvoldoende was. Dat uit bovenstaande uiteenzetting immers duidelijk blijkt dat er wel degelijk een risico op schending van artikel 3 EVRM bestaat.

9.2.2 Psychologisch attest

De heer T. (...) heeft tal van traumatische gebeurtenissen ervaren, zowel in zijn land van herkomst, alsook Saoedi-Arabië en Griekenland. Hoewel hij getracht heeft psychologische hulp te vinden in Griekenland, werd hem geen enkele psychologische steun aangeboden. Gelet onder andere op de gebreken in het Grieks gezondheidssysteem, besloot verzoeker om Griekenland te ontvluchten alwaar hij in België medische bijstand vond.

De heer T. (...) wordt opgevolgd door H. D. (...), psycholoog. Gelet op de mentale gezondheidstoestand van verzoeker, heeft deze laatste een psychologisch attest opgesteld, (stuk 4)

*Zij stelt duidelijk als volgt:
"(...)" (eigen onderlijning)*

Dat verzoeker dit document niet kon voorleggen aan verwerende partij mits pas op 10 december 2019 de psycholoog een attest heeft opgemaakt. Dat hiermee zijn kwetsbaarheid wordt aangetoond, alsook dat verzoeker nood heeft aan een langdurige psychologische ondersteuning mits hij traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt. Dat gelet op de huidige situatie in Griekenland en de talrijke belemmeringen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg (zie supra), verzoeker niet in de mogelijkheid zal verkeren om verder psychologisch ondersteund te worden in geval van terugkeer naar Griekenland. Derhalve dient aan verzoeker op basis van bovenstaande informatie minstens internationale bescherming toegekend te worden op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 3 EVRM, minstens dat verzoeker opnieuw gehoord dient te worden rekening houdend met de kwetsbare positie waarin verzoeker zich bevindt. Dat er tevens voldoende gewicht aan het voorgelegde medische document gegeven dient te worden teneinde aan een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te kunnen voldoen.

Conclusie

Uit deze uiteenzetting blijkt dat verwerende partij manifest nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker voldoende diepgaand en rigoureuus te onderzoeken.

Dat verzoekende partij voldoende informatie heeft gevoegd, waaruit kan blijken dat een terugkeer naar Griekenland voor hem een reëel risico inhoudt om onderworpen te worden aan onmenselijke behandeling en hij derhalve om deze redenen internationale bescherming dient te verkrijgen.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM.

Verzoeker vraagt Uw Raad dan ook dit dossier aan een grondige controle te willen onderwerpen, dan wel het dossier terug te sturen naar het CG VS teneinde de nodige onderzoeken uit te voeren.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Pari. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, verzoekt de heer Thabit dat, indien Uw Raad niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksadren te stellen de bewijskracht van het psychologisch attest en de kwetsbaarheid van verzoeker.

Om de bescherming van een schending van artikel 3 van het EVRM te waarborgen, is het aan de verdragsluitende partijen om een individueel en nauwkeurig onderzoek te verrichten naar de achtergrond en het profiel van verzoeker, de door verzoeker gestelde klachten en de beschikbare landeninformatie. Dit conform artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn; artikel 10 van de Procedurerichtlijn.

Uit het artikel 3 van het EVRM en uit de door het Hof in haar rechtspraak vastgelegde beginselen volgt dus dat de nationale autoriteiten zo rigoureus mogelijk moeten zijn om de klachten in het kader van artikel 3 van het verdrag te controleren, dit teneinde de effectiviteit van de asielprocedure te kunnen waarborgen. Dat nergens uit blijkt dat dit in voorliggend dossier daadwerkelijk gebeurde.

Verwerende partij liet derhalve na een deugdelijk en rigoureus onderzoek te voeren naar de grieven van verzoeker. Hiermee schendt zij de rechten van verzoeker zoals vervat in het artikel 3 EVRM en artikel 4, §3 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10 van de Procedurerichtlijn."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden artikels over de situatie in Griekenland (stuk 3) en een psychologisch attest (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een aanvullende nota van 22 juli 2020 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een medisch attest van 17 juli 2020 en een uittreksel van het "Country Report: Greece" van AIDA van 2019 neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève missen dan ook juridische grondslag.

2.3.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zou kunnen schenden daar dit artikel handelt over de bevoegdheid van de commissaris-generaal in het geval van een meervoudige asielaanvraag, terwijl *in casu* de door verzoeker ingediende asielaanvraag een eerste asielaanvraag betreft. Bijgevolg mist dit onderdeel van het middel juridische grondslag.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van voormelde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoeker indiende niet-ontvankelijk is omdat (i) verzoeker op 1 oktober 2018 de subsidiaire

beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland en (ii) verzoeker geen elementen heeft vermeld waaruit kan blijken dat hij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, waarbij genoegzaam wordt ingegaan op verzoekers verklaringen over de levensomstandigheden in het kamp Moria, het gebrek aan medische zorg, het gebrek aan toegang tot de arbeidsmarkt en enkele incidenten die verzoeker in Griekenland zou hebben meegemaakt.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Het middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.3. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“(…)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

“(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

“(…)”

In de parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt nog het volgende gesteld:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. In de bestreden beslissing wordt immers terecht als volgt geoordeeld:

“Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland, u werd de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland toegekend op 1 oktober 2018 (CGVS p.1; Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy-Asylum Service, dd. 14.02.2019).”

Deze motivering wordt niet betwist in het verzoekschrift, noch blijkt dat verzoeker thans niet langer erkend zou zijn als vluchteling in Griekenland. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).”

Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, het Verdrag van Genève en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Zoals verzoeker in het verzoekschrift terecht opmerkt is dit vermoeden weerlegbaar. Verzoeker kan dit vermoeden evenwel slechts weerleggen wanneer hij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, met name wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 88-90 e.v.).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonst dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In de bestreden beslissing wordt immers op pertinente en correcte wijze als volgt gemotiveerd: *“In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder hekelt u de levensomstandigheden in kamp Moria, dat er geen medische zorg was en het gebrek aan toegang tot de arbeidsmarkt.*

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van

de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo blijkt dat u bij aankomst in kamp Moria 5 dagen op straat diende door te brengen waarna u een tent kreeg toegewezen die u met een achttal andere mensen diende te delen (CGVS p.4). Dient in dezer te worden opgemerkt dat algemeen geweten is dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom dient te verwerken en het niet evident is om elke vluchteling bij aankomst onmiddellijk onderdak te verschaffen. Daarenboven blijkt dat de Griekse overheid wel degelijk oog had voor kwetsbare profielen daar uit uw verklaringen blijkt dat de caravans die beschikbaar waren voorbehouden werden voor gezinnen (CGVS p.4). Verder kon u rekenen op drie maaltijden per dag en kreeg u vanaf de derde maand na uw aankomst in het kamp een maandelijkse vergoeding van 90 euro per maand (CGVS p.4). U gevraagd hoe het in het kamp zat met medische hulp, stelt u dat deze niet voorhanden was. Uw antwoord dient echter te worden genuanceerd. Immers u gevraagd of er totaal geen zorg was, geeft u aan dat er organisaties in het kamp waren die mensen behandelden en er een medisch centrum was. Gevraagd hoe men daar terecht kon, geeft u aan dat men een afspraak moest maken (CGVS p.4). Verder stelt u dat u vóór het bekomen van uw verblijfsvergunning aan een job probeerde te geraken, doch dat de mensen daar racisten zijn. Ook in dit kader dienen uw verklaringen te worden genuanceerd. U gevraagd waar u naar werk zocht, stelt u 'in de winkels van Grieken op Lesbos'. Gevraagd of u nog op andere manieren geprobeerd hebt aan een job te geraken, antwoordt u 'neen'. Gepeild waarom u dit niet gedaan hebt, stelt u 'ik werd niet aanvaard en dat ontgoochelde me en ik probeerde niet meer' (CGVS p.5). Het hoeft geen betoog dat uit het loutere feit dat u geen werk vond in winkels, dit niet wil zeggen dat alle deuren naar de arbeidsmarkt voor u gesloten waren. U gevraagd of u geprobeerd hebt zich de Griekse taal eigen te maken, stelt u 'ze leren ons niets, er was geen plaats daarvoor'. Gepeild of u in dezer zelf initiatief hebt ontplooid, stelt u dat u via internet Engels probeerde te leren. Gevraagd waarom u geen Grieks probeerde te leren, komt u niet verder dan dat jullie niet aanvaard werden. Gevraagd of dit wil zeggen dat u het niet hebt geprobeerd, bevestigt u (CGVS p.5). Gezien kennis van de Griekse taal essentieel is om toegang te krijgen tot de Griekse maatschappij, doet dit vermoeden dat u sowieso niet in Griekenland wou blijven. Een appreciatie die nog onderstreept wordt door volgende vaststelling. Zo blijkt dat u reeds 10 dagen na het bekomen van uw verblijfsvergunning Griekenland hebt verlaten, andermaal een gegeven waaruit blijkt dat u geen toereikende pogingen hebt gedaan om er te proberen een leven op te bouwen (CGVS p.4). Een appreciatie die wordt onderstreept door het gegeven dat u zich na het bekomen van uw status niet bent gaan informeren naar uw rechten en plichten. Gevraagd waarom u dit niet deed, antwoordt u 'ik vroeg mensen die al een verblijf hadden en die zeiden we hebben geen rechten'. Gevraagd of u daarom geen stappen in dezer hebt ondernomen, bevestigt u (CGVS p.5). Moest u effectief van plan zijn geweest een leven in Griekenland op te bouwen, kan er toch verwacht worden dat u zich zelf ging informeren hieromtrent, informatie uit eerste hand is immers essentieel om te weten wat u kon verwachten en waaraan u diende te beantwoorden om een toekomst in dat land op te kunnen bouwen. Het CGVS herhaalt zich wanneer het stelt dat de vaststelling dat u dit niet hebt gedaan doet vermoeden dat u sowieso niet van plan was in Griekenland te blijven.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder verwijst u naar het gegeven dat er in het kamp schermutselingen waren tussen vluchtelingen van verschillende nationaliteiten, de autoriteiten kwamen hierin niet tussen, dit deden de veiligheidsdiensten

die de mensen willekeurig sloegen. Op een bepaald moment was er weer een ruzie tussen mensen van verschillende groepen aan de gang, u stond in het tumult en werd door een agent met een stok geslagen. Hieruit kan geen persoonsgerichte vrees worden afgeleid en blijkt slechts dat u op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was, daarenboven kende u geen andere problemen in het kamp (CGVS p.4). Wel geeft u aan dat u buiten het kamp op café racistisch werd behandeld. Toen u en een aantal andere personen in een café wilden gaan zitten, werd jullie dit niet toegestaan en werden jullie door een burger beledigd. Dit gegeven, hoewel laakbaar, loopt niet op tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Net zomin als het gegeven dat u in juni 2018 gedurende een dag werd opgesloten en licht werd geslagen door een agent omdat u geprobeerd had het eiland te verlaten (CGVS p.4). Verdere problemen hebt u niet gekend (CGVS p.4).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Griekenland, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen over de onmenselijke en vernederende behandeling die hij ondergaan heeft in Griekenland, en het citeren uit rechtspraak en internationale landenrapporten over Griekenland, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker betoogt dat het verblijf in de tenten bijzonder schrijnend was mits er een gebrek was aan elementaire hygiëne, wijst de Raad erop dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een gebrekkige hygiëne. Hij kan de commissaris-generaal thans in zijn verzoekschrift dan ook niet dienstig verwijten hiervan geen melding te hebben gemaakt in de bestreden beslissing. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat het gebrek aan hygiëne in het opvangkamp in Griekenland waar hij verbleef een structurele of fundamentele tekortkoming betreft die de hierboven aangehaalde vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikt.

Waar verzoeker in het verzoekschrift laat gelden dat hij met zijn psychologische problemen nergens in Griekenland terecht kon en dat hij hierdoor enorm geleden heeft en in België eindelijk psychologisch ondersteund wordt, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure heeft verzoeker enig gewag gemaakt van psychologische problemen in zijn hoofde waarmee hij in Griekenland nergens terecht kon. In tegendeel, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde verzoeker nog dat zijn gezondheidstoestand ok was en dat hij enkel psychisch vermoeid was (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 12, verklaring DVZ, p. 12, vraag nr. 32). Ook maakte verzoeker bij de DVZ geen gewag van bijzondere procedurele noden (adm. doss., stuk 12, vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Ook op het CGVS maakte verzoeker geen melding van psychologische problemen die hij in Griekenland zou hebben gekend, laat staan dat hij daarvoor verstoken is gebleven van hulp, hoewel hem nochtans gevraagd werd hoe het zat met de medische hulp aldaar (adm. doss., stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit het psychologisch attest van 10 december 2019 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 4) kan voorts niet blijken dat verzoeker in Griekenland met psychologische problemen kampte, laat staan dat hij hiermee in Griekenland nergens terecht kon. Hetzelfde kan worden gesteld over het psychologisch attest van 17 juli 2020 dat verzoeker bij zijn aanvullende nota van 22 juli 2020 voegt. Met de loutere bewering dat hij in Griekenland psychologische problemen had en hiermee nergens terecht kon, maakt verzoeker dan ook niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Er dient overigens te worden benadrukt dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van zijn medische problemen dient verzoeker een aanvraag in te dienen om machtiging tot verblijf op

grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze problematiek is een exclusieve bevoegdheid van de DVZ, zodat het enkel aan de DVZ toekomt om te oordelen of de medische problemen van verzoeker aanleiding kunnen geven tot een onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland en dus al dan niet een schending uitmaken van het non-refoulementbeginsel vervat in artikel 3 van het EVRM. In het kader van deze procedure kan dan worden onderzocht wat de gezondheidstoestand is van verzoeker en in welke mate eventuele adequate behandeling in Griekenland nodig is en beschikbaar en toegankelijk is.

De Raad wijst er voorts op dat de landeninformatie over de bijzondere moeilijkheden die erkende vluchtelingen in Griekenland hebben wat betreft de toegang tot medische zorg, werk en huisvesting, en wat betreft het heersende racisme, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch dat situaties geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 91). Verzoeker beperkt er zich in wezen toe te benadrukken dat zijn persoonlijke omstandigheden dienen te worden beoordeeld in het licht van de algemene informatie met betrekking tot de situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland. Hij toont hiermee evenwel niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, en dit gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen over zijn persoonlijke omstandigheden.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele *merites* wordt beoordeeld.

Verzoekers stelling dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat hij *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt. Verzoeker toont niet aan dat hij, als genietter van de internationale beschermingsstatus in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan zijn status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Evenmin toont verzoeker *in concreto* aan dat hij een reëel risico loopt om er opzettelijk van het leven te worden beroofd in de zin van artikel 2 van het EVRM.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn relaas over zijn verblijf in en de redenen van zijn vertrek uit Griekenland, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Het paspoort dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorlegde (adm. doss., stuk 10, map met 'documenten') kan geen afbreuk doen aan het voorgaande, nu het enkel betrekking heeft op de identiteit en de nationaliteit van verzoeker, elementen die *in casu* niet ter discussie staan.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.3.4. In zoverre verzoeker een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS genoegzaam werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid de redenen waarom hij zich niet (meer) op de bescherming van de Griekse autoriteiten kan beroepen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een

tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Verzoeker vraagt in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN